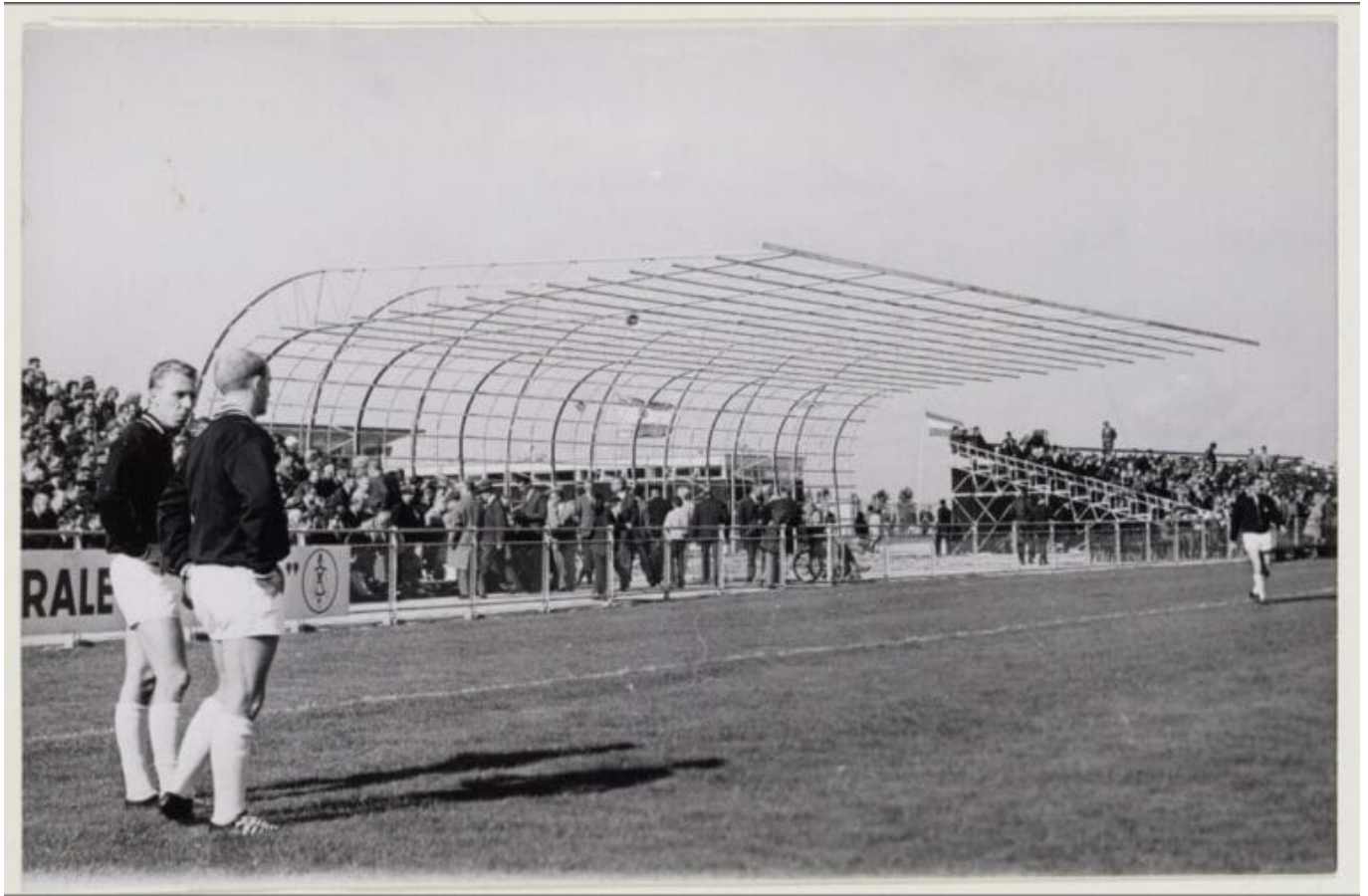

1964. Kosten verhuizing van de 'grootste club van Amsterdam'

Tip de Bruin schreef daarover:

1920

*De roemruchte geschiedenis van
a.s.c. de Volewijckers*

1995

door Tip de Bruin

Aflevering: 11

De Verhuizing en de Kosten

Toen wij met het Betaalde Voetbal het Mosveld in Augustus 1964 verlieten, wachtte ons daar nog een enorm karwei. Wij moesten het veld schoon opleveren. Dat betekende dat betonnen tribunes, die op een soort van dijken waren gebouwd, kapot gehakt moesten. Het zand werd afgevoerd. Er lagen 25.000 straattegels rond het veld. Alle opstallen kleeed en bestuurkamers werden afgebroken, uiteraard een zeer arbeidsintensief en daardoor kapitaal verslindend stuk werk. Het bracht ons dan ook geen geld op. Wij speelden quitte, al wilde een "slimme" aannemer ons achteraf nog een kunstje flikken.

De haast Heilige grasmat bracht nog wel iets op, die werd verkocht en kwam rond een kerk in Haarlem te liggen. De cantine werd gedemonteerd en ging naar Texel om daar als jeugdhuis te fungeren.

De eerste wedstrijd op de Banne was een dubbel succes. Wij hadden een enorme reclame campagne gevoerd. Het was prachtig weer en de Over IJers waren toch wel nieuwsgierig naar die nieuwe De Volewijckers accommodatie. Wij speelden tegen Holland Sport en wonnen met 4-1. De eerste recette was hoopvol. Het stemde ons tevreden maar al bij de volgende wedstrijden bleek, dat wij een slechte ruil hadden gedaan.

Ondertussen was aan de overkant van het Betaalde Voetbal ons prachtige jeugdhonk in gebruik genomen. Voor nu en voor de toekomst leg ik nog eenmaal de bedragen vast, die voor deze nieuwe accommodaties nodig waren. De jeugd en amateurs hadden vijf velden.

Het Jeughonk kostte	F 90.000-
De amateur accommodatie bouwkosten	F 125.000-
Verlichtings Installatie	F 25.000-

Totaal	F 240.000-
--------	------------

Van de Gemeente Amsterdam kregen wij F 57.500.- subsidie en hetzelfde bedrag als Gegarandeerde lening. Hierdoor moesten wij zelf met F 125.000- op tafel komen, dat door allerlei tegenvaller opliep tot F 150.000-

Het betaalde voetbal had het gemakkelijker. Rond een prachtig grasveld bouwde de gemeente tijdelijke demontabele tribunes. Ook het restaurant, de bestuurskamer en kleeed en douche gebouwen waren demontabel. Het geheel kostte F 552.000.- .

In de voorbereidende bespreking, die ik als lid van het Bestuur Betaald Voetbal van de eerste minuut meemaakte, was ons door de vroede vaders van het Prinsenhof toegezegd, dat de tijdelijke accommodatie zou worden vervangen door een echt Stadion begrote kosten zo'n F 7.000.000-, met een capaciteit van 13.000 toeschouwers. Hier is natuurlijk nooit wat van gekomen, temeer omdat wij steeds meer op de glijbaan kwamen wat prestaties en toeschouwers betref.

Grootste club van Amsterdam

Wie nog meer cijfers wil, na de verhuizing maakten wij als organisatie de balans op. Ook de andere Amsterdamse clubs kwamen in die tijd met hun cijfers op de markt en het bleek dat wij nog altijd de grootste club van Amsterdam waren. Wij hadden 500 voetballende leden, 1000 Donateurs, 100 handballeden. De Honkbalafdeling telde 90 leden en

de tafeltennis en schaakafdeling ieder 40. Ik spreek over het ledenbestand van 1 November 1964.

Er braken moeilijke jaren voor de club aan op financieel en sportief terrein. Over die sportprestaties zal ik U in de volgende artikelen vertellen. Wij van het bestuur betaald voetbal, maar ook het amateurbestuur zagen in, dat de schulden opliepen en omdat door onze organisatievorm ieder lid eventueel aanspakekelijk gesteld kon worden voor die schuld begon men te brainstormen over de manier, waar dit door kon worden voorkomen. De uitkomst was een splitsing. De amateurs en jeugd zouden op gewone voet in dezelfde organisatie doorgaan, maar het betaalde voetbal splitste zich af in een Stichting Betaald Voetbal De Volewijckers. De eerste besprekingen werden gehouden op 1 Juli 1971 en de oprichtings acte passeerde bij wijlen Notaris Nipperus op 3-12 -1971. Van dat moment af waren de leden gevrijwaard van de schuld, die inmiddels tot F 300.000.- was opgelopen. De bekende Lou Lap was inmiddels in het bestuur B.V. gekomen. Wat de man er zocht is mij tot op de dag van vandaag nog een raadsel, maar hij ging wel met een soort bankgarantie borg staan voor onze schulden. Toen begon het iedereen duister te worden. De heer De Stoop zocht contact met ons. Tevoren had hij als bestuurder van DWS een fusie bewerkstelligd tussen de twee andere betalende Amsterdamse clubs DWS en Blauw-Wit. Toen die fusie tot stand kwam, was de F C Amsterdam geboren. Stoop kwam naar ons om ook De Volewijckers in deze fusie te betrekken, zodat er dan als tegenhanger tegen AJAX nog een sterke betaalde voetbalorganisatie in Amsterdam zouden opereren. Wij vroegen ons op dat moment af, wat een groot zakeman zoals Stoop toch bekend stond, in deze voor iedereen duidelijke slechte aankoop zag. Want om alles duidelijk op een rijtje te zetten, Stoop bood ons F 75.000.- voor onze licentie. Daar kwam alles doodnuchter op neer en dat was een prachtig bedrag voor de nieuwe amateur afdeling om mee te starten.

Dit alles behoort in de kast van onze nostalgie en geschiedenis. Ik zal U alle andere bepalingen, uit die de zorgvuldig opgestelde acte's en documenten besparen, wetende, dat ik niet helemaal volledig ben, maar het zou dit deel van de geschiedschrijving nog onleesbaarder maken. Waarschijnlijk ben ik de enige, die nog over de afschriften van deze acte'n beschikt. Na 1971 ging het betaalde voetbal zijn eigen leven leiden. De amateur afdeling begon in de vierde klasse onder de naam ASC De Volewijckers.

Wij hadden grootse plannen. Wij moesten echter weer verhuizen. Het jeugdhonk was voor de totale amateur afdeling te klein. Wij bouwden met grote schuld het tegenwoordige clubhome, dat op 17 November 1973 werd geopend. Wij wilden weer bovenaan meedoen. Maar de tijden waren veranderd. De betaalde voetballers, die van Stoop in onze amateur afdeling mochten gaan spelen, verdwenen allen naar goed betalende amateurclubs. Vele oude clubmensen, die nog in een groen witte pyama sliepen, konden dat slecht verwerken. Maar de tijd was anders, wat nu vrijwel openlijk geschiedt, het betalen en transfereren van amateurs, gebeurde toen nog heel erg stiekum. Die oude clubmensen waren nog niet aan dat nieuwe fenomeen gewend. Overigens hadden wij in Noord op dit gebied een grote concurrentie. Het seizoen 1973-1974 bracht ons de promotie naar de 3e klasse. Het begin was er dus.

Op 1 Juli 1974 vond de opheffing van het betaalde voetbal van De Volewijckers officieel plaats.